

O prknech, která znamenají svět

sobota 3. listopadu 2012 / 7. číslo, 10. ročník přehlídky

ŽNOVINY

Zpravodaj Kláštereckých divadelních žní

Očistná lázeň Rádobydivadla Klapů

Psát články o Rádobydivadle Klapů, abychom se neopakovali, je každý rok čím dál těžší. Pokaždé je to totiž stejné. Klapáky mají diváci v Klášterci rádi, tradičně jich na ně chodí největší počet. Tradičně si diváci představení pochvalují a jejich první reakce je: bylo to skvělé jako vždy.

Co stále psát nového?

Víte co, pojďme si připomenout něco starého. Tedy to, co jsme od nich na žních již viděli.

Poprvé jsme je u nás přivítali v roce 2005, kdy k nám přijeli s představením Hřbitůvek v Ballybeg. Od té doby jezdí pravidelně. Přivezli hry Equus, Liz a Betty, Slepice, Taneční hodiny pro pokročilé, Elegie tyrolská a vloni to byla Kráska z Leenane.

Tak co, viděli jste všechny? Které divadlo se vám líbilo nejvíce?

Uspokojil jsem osm našich ženských

Rozhovor s režisérem ženského představení Ladislavem Valešem

Máte hru pro osm žen, v Klapů bydlí jen paní Liběna, jak se scházíte, jak zkoušíte? Odkud jsou ostatní?

To je různé. Hlavně je tam lounská enkláva, litoměřická a roudnická. Z těchto tří lokalit se scházíme. Zkoušíme každou neděli. Herci musí samozřejmě jezdit připravení. Není možné například neumět text, nebo zkoušku proflákat. Každý si je vědom, že nepřipravenost ty ostatní nejspíš naštvě.

On si to u nás ale nikdo nedovolí, každý je svědomitý. Ta hra má ještě takový drobný problém, že na zkouškách, především v té druhé půli, musí být všechny. To se nedá příliš zkoušet po jednotlivých obrazech

Hádají se holky mezi sebou?

Samozřejmě, že nějaké neshody vznikají, ale právě dnes jsme jeli autem a kvitovali jsme, jak si některých představení opravdu užíváme. To současně společenství, které v Mikvích je, je bezproblémové. Dříve to bylo daleko vášnivější, daleko problematičtější. V souboru byly různé kasty a než se mi podařilo všechno scelit, tak to byl problém, ale nyní je to v pohodě. Samozřejmě, že jsou holky, které hned jak se sejdou, tak drbou a někdy mi to leze na nervy, ale u tohoto představení to nemohu říct.

A hádají se s vámi?

Moje žena (smích). Někdy Eva Andělová (Šošana – pozn. red.), protože je také režisérka a některé věci vidí jinak. Oni už většinou vědí, že i když některé názory respektuji, nenechám se příliš přetlačovat.

Mikve je výsostně ženské téma. Jaká byla spolupráce mezi ženami a vámi?

Já si myslím, že velmi dobrá. A protože všechny své ženy znám, vím jaká každá je, tak jsem jim postavy vybíral na tělo. Víím, co která z našich hereček může hrát. Víím, že Liběnka mi zahraje tuhle postavu, Dana tuhle, moje žena může zahrát Širu.

No ale ta může hrát cokoliv.

To je pravda. Zkrátka tady problémy ve spolupráci nebyly.

Jak jste se k této hře dostali?

V Divadelních novinách jsem zjistil, že tuto hru uvedlo Národní divadlo. Podle recenze, kde bylo o hře podrobně psáno, mě to téma zaujalo a říkal jsem si, že by to mohla být hra pro nás. Navíc je u nás v souboru více žen a já musím pečlivě vybírat hry, aby se nezlíbily, když nemají v inscenaci roli. Tady uspokojím osm našich ženských. Je pravda, že na první přečtení mě ten text příliš neoslovil, ale v tom je kouzlo, že si nemusíte s textem porozumět hned napoprvé. Já to mám u více inscenací, o to víc jsem pak překvapený, jak je lidé přijímají. Pak jsem si řekl, jak je hrozně zajímavé, že stačí říct prostá, obyčejná slova o běžných denních rituálech a jaké to slovo má kouzlo, když se sdělí. Tam nemusí být žádné efekty navíc.

Takových inscenací je sice pomálu, ale o to jsou vzácnější. A Mikve se k nim řadí. Je to inscenace, která jde přes jakousi sdělnost slov, ve kterých je poslání.

Pokračování na další straně

Ať si kdo chce, říká co chce

Lad'a Dlouhý

Je to Valeš jakého známe. Těžká témata má vždy, ale dnes mi nějak nesedlo. Přišlo mi to příliš dlouhé.

Karla Karhanová

Dnešní představení bylo úplně jedinečné, velmi se nám líbilo. Bylo nádherné a byl to velký zážitek. Jediným nešťastím jsou kulturácké nepohodlné židle, protože když je představení delší, člověk z toho úplně ztrácí požitek. Ta židle až ruší.

Bohumil Hrudka

Dnešní představení nebylo na pobavení, člověk přišel zhlédnout a poslechnout si lidský příběh a zamyslet se nad ním.

Lukáš Souček

Moc pěkné, fakt jsem úplně nadšený. Já už jsem to viděl jednou v Praze, kde se mi to líbilo také, ale dnes to bylo perfektně zahrané. Byl jsem mile překvapený.

Petr Beníšek

Výborné. Příběh byl silný a bylo to výborně zahrané.

Jan Valta

Na každé představení chodím úmyslně nepřipravený, protože čekám, jak na mě zapůsobí a jaké bude. Klapů opět neklamalo. Příběh je emotivně velice silný, až mi lezl mráz po zádech. Představení bylo téměř jako profesionální, jak z hlediska divadelního, tak i svým příběhem.

Uspokojil jsem osm našich ženských

Rozhovor s režisérem ženského představení Ladislavem Valešem

V inscenaci pracujete s nahotou, bylo to tak od začátku?

Myšlenka, že tam bude nahota, přišla hned na začátku. Když jsem hru četl a promýšlel, jak bude vypadat, tak jsem to děvčatům předeslal. A děvčata sama pochopila, že to tak bude lepší. Například moje žena by do toho nešla, kdyby věděla, že je to zbytečné, že je to jen na efekt. Nakonec jsme to vymysleli přes tu estetickou stránku, nechtěli jsme to dělat ordinárně. Například dnes jsme zažili reakci na scénu děvčat v mikvi, kterou jsme předtím nezažili. Kdosi reagoval smíchem, přitom tam nepadlo nic, co by bylo k smíchu. Ale možná byli diváci tou nahotou překvapeni, protože tak už smích ustal. Myslím si, že děvčata jsou v pohodě.

Například teď v Amadeovi jsou tak erotické scény mezi Mozartem a Constance, že já bych do nich nešel. Co ten Vítek s Petrou tam dělají! Ale zase jsme se snažili, aby v tom byl humor a bylo to nějakým způsobem odlehčené (Amadea režiruje Jaroslav Kodeš, pozn. red.). U nás v souboru se ta nahota tak nebere. Když jsme měli pocit, že tam patří, byla tam byla. A kdybyste viděli naše první věci, které byly tzv. cool dramatika, kdy hlavní hrdina vstal z postele, vymočil se do nočníku, který vzápětí lítal na provázcích vzduchem, jako že si s ním pohrává ďábel. Teď to tam cákalo a lidé museli uhýbat. Dneska jsme už hodně jinde. Tenkrát byli lidé také hodně překvapeni a ohromeni, co se všechno na jevišti děje. Takže dnes – čajček.

Jste známí tím, že si vybíráte neznámé, či provokativní hry. Teď hrajete Mikve, které hraje i jiný amatérský soubor (Divadelní spolek Kroměříž). Jaký jste měli pocit, když jste to zjistili?

My jsme to zjistili, když jsme v Kroměříži vystupovali s jinou inscenací. Oni byli také překvapeni, protože nepředpokládali, že by to dělal i někdo jiný. Jsme jediné dva amatérské soubory, které tu hru hrají, protože máme svolení přímo od autorky, akorát, že naše představení neviděla.

Shodou okolností, obě inscenace byly navrženy na Hronov z regionálních přehlídek. Nakonec si vybrali Kroměříž. Možná by bylo zajímavé obě inscenace porovnat. I v minulosti jsem zažil na Hronově dvě provedení Matky Kuráž. Obě hry se hrály po sobě a každá byla jiná. A my to máme také jiné.

Jak se vám dnes u nás hrálo?

Já to říkám vždycky, u vás se nám hraje hezky. Tady není žádný problém. Diváci jsou tu poučení a vzdělaní. I sám jsem cítil, že děvčatům se hraje dobře, že publikum reaguje.

Vy jste spokojený s představením?

Jsou samozřejmě věci, které bych děvčatům vytkl, ale v podstatě jsem spokojený.

S čím přijedete příště?

Pokud to dobře dopadne a pokud nás pozvete, tak s Amadeem.

Ať si kdo chce, říká co chce

Miroslav Bilík

Rádobydivadlo Klapý je pro mě značka, tak jsem si nemohl dovolit nepříjít. Nedá se říct nic jiného, než že jsem nebyl zklamán. Musím se přiznat, že konec byl pro mě tak emotivní, až se mi uvnitř něco pohnulo. Takže samé superlativy.

Tomáš Fiala

Představení bylo výborné okénko do života Židů.

Martina Cajthamlová

Dnešní představení bylo úplně super. Vtáhli mě do děje, byla jsem z nich nadšená. Představení by mělo vidět více žen, které řeší nějaké problémy, protože zde bylo ukázáno těch problémů opravdu hodně. Bylo to těžké a zároveň odlehčené humorem, a to se mi moc líbilo.

Zdeňka Nyklíčková

Příběh o židovských ženách je dobře napsán, myslím si, že téměř každého zasáhne. Hlavně asi nás ženy. Jelikož jsem ho již znala, mohla jsem se tedy soustředit pouze na zpracování hry Rádobydivadlem. Musela jsem ale hodnotit dvojkou, protože paní Eva – Šošana mi dnes nepřišla ve své kůži a představení díky tomu často ztrácelo rytmus a tempo. Má oblíbená herečka Veronika je stále dokonalá a přirozená a dnes se mi také líbila paní Liběnka, která byla herecky velmi přesná. Konec byl pro mě lehce patetický a názorný, ale sama nevím, jak jinak by se celá hra dala výrazně, ale zároveň realisticky, zakončit.

Festivalová fotostory Štěpána Malasta

Za prvé nejsou peníze...

..za druhé už ani nebudou..

Začněte se raději...

...modlit k bohu...

Dnes uvidíte: DS Ty-já-tr / NAČERNO - Tři mušketýři

Rozhovor s režisérem Tři mušketýřů Lud'kem Horkým. Rozhovor je převzatý ze Zpravodaje XXI. celostátní přehlídky amatérského činoherního a hudebního divadla Divadelní Piknik Volyně 2012.

Odkud vlastně pochází text představení, které jste dneska hráli?

Text napsali Jiří Janků a Dan Hrbek ještě jako čerství absolventi DAMU pro svoje sdružení CD 94. Hráli dlouho v divadle V Celetné. Spolupracoval s nimi poměrně výrazný muzikant Tomáš Kořen, který vytvořil a naaranžoval i písničky v představení. Písničky byly vlastně tím prvním impulsem, který mě donutil zamyslet se nad tím, jestli bychom neměli tuto hru inscenovat. Dalším kladem je obsazení rolí. Hledal jsem představení, kde by bylo možné uplatnit velké množství vyrovnaných hereckých příležitostí, které by bylo postavené na týmovém herectví a kde by nevadilo, že jsou všichni stejně staří. Po letech už vím, co se pro nás hodí a co ne.

Jak dlouho jste zkoušeli?

Necelý rok. Zkoušíme jednou týdně tři a půl hodiny a občas máme víkendová soustředění. Obvykle nám větší „celosouborovka“ trvá necelý rok a tohle byla náročnější věc. Bylo zapotřebí vyladit hudební stránku představení, pohybovou složku a podobně. Záměrně neříkám choreografii, protože se jedná spíše o svébytnou divadelní stylizaci. Pojem choreografie by mohl opravdového choreografa položit do kolen. Za muziku musím poděkovat Kryštofovi Mende a Matějovi Trojanovi, kteří si s hudební stránkou věci dali také velkou práci. Úplně nenáročná nebyla ani výprava, kterou dělal Jakub Baran. Jsem s ní ale velmi spokojený. Dělalí jsme ji dlouho a ještě ji opravovali a upravovali po premiéře.

Ví se o vás, že s vámi spolupracují profesionální umělci. Je těžké je získat?

Některé soubory dělají to, že si vytipovávají a oslovují profesionály podle projektu. My to neděláme. Jsme součástí velkého dětského souboru, který má dohromady přes 260 členů. Určité procento lidí se postupně zprofesionalizuje a pak s námi spolupracuje i nadále.

Neznamená to však, že bychom se chtěli zprofesionalizovat. Chceme dělat divadlo jako zájmovou uměleckou činnost a chceme, aby jej mohli dělat lidé, kteří si vybrali i jinou profesi. Profesionální party se různě rozpadají a to jsem nikdy nechtěl, aby se u nás dělo. Rada lidí se pochopitelně zprofesionalizovala sólo a pracuje s námi souběžně dál, protože jsme spolu rádi. Samozřejmě jsou s námi méně a podle svých časových možností. Na Mušketýřech se však takových lidí příliš mnoho nepodílí.

Skončily žně, ať žijí žně

Jan Milota

Z mého osobního pohledu se letošní Žně podařily. Za to patří můj dík všem, kteří mají na jejich přípravě a průběhu podíl. Zasloužili by si, abych je jednoho po druhém vyjmenoval a představil i přesto, že je všichni velice dobře znáte. Příště to udělám. Zatím jim mohu pouze poděkovat za jejich zodpovědný přístup a kvalitní práci.

Z obecnějšího pohledu mohu s radostí konstatovat, že letošní Žně se podařily opět. Není až takový problém stvořit sice dobrou, ale jednorázovou akci. Náročná je akci opakovat a zvyšovat kvalitu. Klášterecké divadelní žně jsou postaveny na této filozofii. Svými deseti lety se staly zajímavou a navštěvovanou tradicí, která obohacuje nejen kulturní, ale i duchovní život města. Kromě toho jsou i cenným vývozním propagačním artiklem.

Proto bych do další desítky Žním přál větší domácí podporu a divadelníkům neutuchající nadšení.

Skončily žně, ať žijí žně

Michal Rambousek

Letošní Žně byly z mého pohledu opět povedené. Podařilo se nám pozvat kvalitní představení. Příjemným překvapením pro mě byl hlavně výkon souboru ze Sokolova, se kterým se, doufám, uvidíme i příští rok a navážeme užší kontakt. Musím se také pochlubit, že se mi podařilo správně tipnout vítěze diváckého hlasování. Letošní Žně pro mě byly ale malinko i zklamáním, co se týče návštěvnosti představení v pracovním týdnu. Doufal jsem, že se nám podaří zopakovat rostoucí trend z loňska. Nepodařilo. To je asi důvod k zamyšlení. No a co bych Žním přál pro příští rok? Abychom získali dostatek prostředků na jejich realizaci, aby chodilo ještě více diváků a taky, aby město zainvestovalo do Kulturního domu, kde už tři roky nefunguje hlavní opona, nefungují podlahové zásuvky pro osvětlení a hlavně, kde prkna jeviště jsou v tak dezolátním stavu, že si na nich soubory likvidují kostýmy a dochází i ke zraněním.

Štěpán Malast

Letošní divadelní žně pro mě byly po dlouhé době úplné, tedy, viděl jsem všechna představení. Určitě nebudu litovat žádného večera tráveného v hledišti na letošních žních. Poslední roky je výběr divadel i celková dramaturgie celého týdne na vysoké úrovni. Patřím mezi členy KLASu, pro něž je každé představení na žních premiérou. Jestli je to spíš výhoda nebo naopak je asi individuální, já si to každopádně chválím už proto, že se na každý další večer těším o to víc. Dále považuji za skvělý počín zařazení alternativních divadel do programu Klášterských žní. Můžeme tak i my, co nehodujeme divadelní turistice, vidět představení v našem městě a blízkém okolí doslova nevídaná. Že je to stále oblíbenější i u ostatních návštěvníků ukazuje každý rok divácké hlasování. Co se ovšem nepotvrdilo po předešlých ročnících, diváků nepřibývá. Zda-li je to otázka financí, času nebo nezájmu asi ne zjistíme. Snad příští ročníky budou opět lámat rekordy v návštěvnosti, tak jak tomu vždy bývalo.

Míra Nyklíček

Ačkoli letošní divadelní žně nebyly jubilejní, v mnoha ohledech se tak tvářily a vlastně jimi byly. Nebudu v jejich hodnocení vyzdvíhat to či ono představení, protože každé má jistě své nadšené obdivovatele i zaryté odpůrce. Chtěl bych však zmínit rozmanitost, která vždy na přelomu října a listopadu okouzlí

každého návštěvníka klášterského kulturního domu. A je jedno, kterému divadelnímu žánru dává přednost. Jen málokde můžete během jediného týdne zhlédnout absurdní komedii, studentskou recesi, konverzační komedii s morálním přesahem, pohybově vyzrálé, leč mladistvě naivní drama, rodičovské komediální „psychodrama“, tak trošku jiného a „plochého“ Fausta, loutkovou parodii s ekologickým apelem, barokní truchlohru se současnými motivy, ženskou tragédií z exotické země či notoricky známé hrdiny v komediálním kabátě. A jen málokde mají všechna představení tak vysokou úroveň jako na klášterských žních. Ale dost samochvály, snad si kvalitní přehlídky všimli i naši diváci a budou ji šířit mezi své přátele. A s nimi se všemi se snad příští rok na přelomu října a listopadu opět sejdeme už při jedenáctém ročníku Klášterských divadelních žní.

Zdeňka Nyklíčková

Ty jo, tak to máme zase za sebou. Týdenní maraton je pro nás organizátory náročné období, většina z nás si na žně bere dovolenou, protože s prací se přehlídka dá velmi obtížně skloubit.

Jsem ráda, že máme mezi sebou Honzu Milotu. Kdybyste věděli, co všechno dokáže domluvit, zařídít, vyřídit, sehnat. Bez něj by šlo všechno mnohem hůř, jestli vůbec. Jsem ráda, že máme mezi sebou kluky sašovitého a honzíkovitého charakteru. Kdybyste věděli, jak jsou ochotní s čímkoliv pomoci, jak jsou souborům k ruce, jaké je na ně spolehnout. Bez nich by to šlo velmi těžko, jestli vůbec. Jsem ráda, že máme mezi sebou Míru. Kdybyste věděli, kolik práce a usilovného přemýšlení ho stojí vyrobit celou vizuální podobu žní, kolik tím KLASu navíc ušetří peněz. A kolik si musí vyslechnout připomínek od své ženy. Jsem ráda, že máme mezi sebou Květu. Kdybyste věděli, že jsou tu soubory kvůli její pohostinnosti jako u maminky. Dostanou dobrou svačinku a ještě kapesné na cestu. Jsem ráda, že máme mezi sebou kluky typu Michala, Štěpána a Vaška EŠ, kreativní námezdní sílu. Kdybyste věděli.... no, to raději psát nebudu.

Jsem ráda, že máme takové diváky, jaké máme. Kdybyste věděli, že kvůli vám jezdí některé soubory do Klášterce opakovaně a velmi rádi, že o vás při našich rozhovorech do Žnovin vždy mluví tak pochvalně a s obdivem.

A jsem ráda, že i já mohu být součástí tohoto báječného týdne. Týdne, kdy se setkávají známí i neznámí lidé se společným zájmem. A tím je dobré divadlo.

ŽNOVINY vám přinesli Zdeňka a Míra Nyklíčkoví, Štěpán Malast a Honza Valta